

Trajectoires résidentielles et professionnelles des jeunes : quand l'accès à l'emploi ne signe pas la décohabitation / Philippe Cordazzo // *Formation Empl.* - 2018, nr 2, s. 167-185, rys. tab. bibliogr. summ.

Trajektorie mieszkaniowe i zawodowe młodych ludzi: gdy dostęp do zatrudnienia nie oznacza rezygnacji z pobytu w domu rodzinnym.

Według wyników badania Céreq Génération (2010) 57,4% młodych dorosłych, którzy porzucili szkołę w wieku 20 lat, doświadczyło w następnych trzech latach zafiksowania na ścieżce zawodowej. Wiązało się to z natychmiastowym lub szybkim dostępem do zatrudnienia. Również blisko 56% mieszkało z rodzicami trzy lata później. Przedstawiona analiza łączy dwa aspekty ścieżek: zawodowe i mieszkaniowe. Pokazuje, że opuszczenie domu rodzicielskiego niekoniecznie jest równoznaczne z emancypacją finansową i że dostęp do zatrudnienia nie jest równoznaczny z odejściem z domu rodzinnego. Badanie Céreq Génération umożliwia analizę trajektorii młodych wejścia w dorosłe życie. Badaczom udało się ustalić osiem trajektorii mierzących częstotliwość różnych kombinacji między wejściem na rynek pracy a niezależnością mieszkaniową. Według badań, 42,5% młodych ludzi, którzy porzucili edukację szkolną w wieku 20 lat, w ciągu następnych trzech lat od 2010 r. miało mniej lub bardziej niestabilną ścieżkę kariery zawodowej niezależnie od obranej ścieżki mieszkaniowej. Chociaż warunki ekonomiczne utrudniały opuszczenie domu rodziców, bezrobocie nie byłoby jedynym czynnikiem wyjaśniającym sytuację. Inne czynniki związane były z imigracją, warunkami na rynku najmu oraz sytuacją ekonomiczną rodziców, negatywnie wpływając na proces niezależności i wejścia w dorosłość. Chociaż opuszczenie domu rodziców niekoniecznie jest równoznaczne z emancypacją finansową, dostęp do zatrudnienia nie jest równoznaczny z systematycznym opuszczeniem domu rodzinnego. Niektórzy młodzi uprzywilejowują niezależność mieszkalną, czasem związaną z założeniem rodziny, pomimo posiadania niestabilnej sytuacji zawodowej, i przeciwnie, inni przedłużają wspólne mieszkanie z rodzicami, pomimo sprzyjającej sytuacji zawodowej i społecznej. Autorzy stwierdzają, że, najczęściej występującą kombinacją (44,5%) jest zamieszkiwanie z rodzicami i zatrudnienie.